

הממונה על המשמעת

תיק מס' 49/26

דיון משמעתי

בעניינה של XXX מבית ספר לחשבונאות

1. נגד הסטודנטית הוגשה קובלנה בה נטען כי במהלך בחינה שהתקיימה ביום 10.5.26 בקורס מבוא למיסים נמצא ברשותה ספר חקיקה עם כיתוב רב למרות שהבחינה התקיימה בחומר סגור. הסטודנטית הואשמה בעבירות על סעיף 12.4 ו- 12.6 לתקנון המשמעת.
2. בכתב הקובלנה תואר כדלקמן:

3. סיבת חתלונה/תיאור העובדות המהוות עבירה (יש לפרט את העובדות בהרחבה):

בבית הספר לא הסבר אלא נכתב הסמל
(נמצא באוסף ספרים) הספר נלקח והושם
קובלנה זו.

3. לכתב הקובלנה צורפו 14 עמודים מספר החקיקה שהיה ברשות התלמידה. בצילומים מופיע כיתוב בכתב יד קטן על חלק מסעיפי החוק ועל דגלונים. הכיתוב הוא ברובו שמות פסקי דין עם תמצות ההלכה המשפטית שנקבעה בהם.
4. בתגובתה בזמן אמת לקובלנה, רשמה התלמידה כך:

7. תגובת הסטודנט/ית לחשדות נגדו/ה (חובה!):

מחקרתי על שם כי תאריך אחר ושמות אחרים
קצת צבירים מסומנים ושמות אחרים כותבים לנכונות
ושמתי למחקר חצאי. למחקר אכן הוא אחר ולא והייתי אולי סג צקית
ובלי קשר במחקר אחר סג כל קריאה וסמנה של הספר
ואף אחר לא צקית אלא למשיג אחר של כל הספר ולצדק
קצת לא אחר

5. ביום 11.6.26 התקיים דיון בעניינה של הסטודנטית. הדיון התקיים בהתוועדות חזותית. הסטודנטית היתה מיוצגת על ידי עורך דין רונן שירז.
6. מטעם התובע העיד מר אסף הללי - נאמן אקדמי שהעיד בעדות ראשית לגבי פרטי האירוע:

נכנסתי לחדר כמו שאני נכנס לכל הכיתות. נכנסתי אחרי שהבחינה התחילה באזור שעה 10. כאשר ההנחיות הן בחינה בחומר סגור ומותר קבצי חקיקה, אני עובר בין הסטודנטים ובודק את הספרים שאין כיתובים.

מצאתי אצל הסטודנטית ספר חקיקה עם כיתוב. הבחינה היתה בחומר סגור. לקחתי מהסטודנטית את ספר החקיקה והיא המשיכה בבחינה ללא ספר חקיקה.

7. בחקירה נגדית ענה הנאמן האקדמי בחיוב לשאלת הסנגור אם היו עוד סטודנטים שנתפסו בבחינה המדוברת עם כיתוב בספר החקיקה. הסנגור הוסיף ושאל את עד התביעה אם מדובר בתופעה רווחת של כניסת סטודנטים לבחינה בחומר סגור עם ספרי חקיקה בהם יש כיתוב? העד השיב – "אני לא מנהל סטטיסטיקות וכל מקרה לגופו. בבחינה המדוברת היו עוד מקרים של סטודנטים שנתפסו עם חומר אסור כתוב בספר החקיקה".

8. בחקירה ראשית העידה הסטודנטית כי :

זו היתה הבחינה הראשונה שלי בתואר שבה ההנחיות היו חומר סגור מלבד קובץ חקיקה. אף אף אחד לא יידע אותי שבחינה בחומר סגור משמעותה בחינה ללא כיתוב בקובץ החקיקה. מדובר בפסקי דין והלכות שרשמתי בזמן שלמדתי ושכחתי למחוק אותם. התוספות שהוספתי לספר החקיקה לא רלוונטיות לבחינה שכן נמסר על ידי המרצה שאין צורך באזכור שמות פסקי דין. לא הייתי צריכה את הכיתוב בספר החקיקה, שכן לראיה קיבלתי ציון גבוה בבחינה למרות שספר החקיקה נלקח ממני.

9. בחקירה נגדית נשאלה הסטודנטית מדוע בתגובתה בזמן אמת מסרה ששכחה למחוק את הכיתובים? שהרי תשובה זו עומדת בניגוד לטענתה שלא ידעה שמדובר בחומר אסור? הסטודנטית לא הצליחה לספק תשובה לשאלה : בתחילה ענתה : לא השתמשתי בחומר הזה. לא הייתי צריכה אותו. אח"כ הוסיפה : כי הנאמן האקדמי נכנס ואמר שאסור לכתוב. רק אז (בזמן שנתפסתי) רציתי למחוק את הכיתוב.

כאשר התובע שאל את הסטודנטית : אז מדוע כתבת שכחתי? זה לשון עבר לאיזה זמן התכוונת כאשר כתבת ששכחת למחוק?

הסטודנטית : אין תשובה

10. לאחר ששמעתי את מסכת התביעה ואת מסכת ההגנה הגעתי לכלל מסקנה שקיימות סתירות בעדות הסטודנטית. הטיעון המרכזי של הסטודנטית הוא שלא ידעה שאסור לכתוב בספר החקיקה. לטענתה – ההנחיות לבחינה היו לא ברורות. נמסר בהן שהבחינה בחומר סגור והיא חשבה שאם מותר להכניס קובץ חקיקה, מותר גם לכתוב עליו כיתובים כראות עיניה.

11. גרסה זו לא עולה בקנה אחד עם תגובת הסטודנטית בזמן אמת. בתגובתה מסרה "המרצה אמר שמותר למרקר את הספר.. היו קצת דברים רשומים שרשמתי בשיעור או בחזרה למבחן ושכחתי למחוק".

12. אני מוצאת שהתגובה בזמן אמת מלמדת על הבנה של הסטודנטית שפעלה בניגוד להנחיות הבחינה. התגובה מציגה שמיעה סלקטיבית של הוראות הבחינה (המרצה אמר שמותר

- למרקר); התגובה מנסה להפחית מהיקף הכיתוב בספר החקיקה (היו קצת דברים רשומים); התגובה מנסה לייחס את המעשה לשכחה.
13. בתגובת הסטודנטית בזמן אמת לא מופיעה הגרסה כי לא ידעה שאסור לרשום על ספר החקיקה! מה שכן מופיע הוא התייחסות להתנהלות במועד א'. הסטודנטית כתבה בתגובתה: "במועד א' כל הכיתה כתבה על הספר ואף אחד לא בדק ולא אמר כלום. אז עכשיו להכנס ולעבור על הספר זה קצת לא הוגן".
14. אציין שגם בעדותה חזרה הסטודנטית על כך ששמעה את המרצה במהלך הסמסטר מוסר שמותר למרקר בספר החקיקה. לטענתה, המרצה לא אמר שאסור לכתוב בספר החקיקה. גם עדות זו לא אמינה בעיני. אין סיבה שמרצה ידגיש שמותר למרקר אלא אם בכוונתו לאפשר תוספת מסויימת בספר החקיקה ולאסור תוספת אחרת.
15. נושא הבדיקה של הספרים במועד א', היא טענת הגנה שלא הוכחה, וגם לגופה אינה מלמדת מאום על תוכן ובהירות ההנחיות לבחינה. בוודאי שאין בהתנהלות במועד א' ראייה לכך שהסטודנטית לא ידעה שההנחיות כוללות איסור לכתוב בספר החקיקה.
16. בבחינה בחומר סגור – אין הבדל בין כיתוב בספר החקיקה לבין הכנסת דף עם כיתוב. בשני המקרים מתבצעת הכנסה של חומר אסור. בבחינה המדוברת צויין בהנחיות כי הבחינה בחומר סגור, משמע אין להכניס חומר עזר מלבד ספר החקיקה.
17. טענת הסגור כי העובדה שנתפסו סטודנטים נוספים עם כיתוב בספרי החקיקה מלמדת שההנחיות לא היו ברורות מספיק – אינה משכנעת. התופעה של סטודנטים שמפרים הנחיות אינה חדשה לבית הדין המשמעותי. בהעדר ביסוס איתן בחומר הראיות אין לייחס קשר סיבתי בין תופעה זו ובין בהירות הנחיות הבחינה.
18. לא הובאה גם הוכחה לטענת הסטודנטית כי הלכות ושמות פסקי הדין אינם חומר רלוונטי לבחינה. התרשמתי שההפך הוא הנכון. הסטודנטית מסרה בתגובתה בזמן אמת וגם בעדותה בפני כי כתבה בספר החקיקה בזמן הלמידה למבחן. אם כן, איני מבינה כיצד כיתובים שנעשו במהלך למידה לבחינה (ככל הנראה למועד ב') אינם רלוונטים לבחינה עצמה. בין אם איזכור הלכות בתשובות עשוי היה להקנות תגמול בציון ובין אם כתיבת הלכות ליד סעיפי חוק שימש **כנתב** עבור הסטודנטית לזכור את סעיפי החוק הנדרשים בבחינה- בשני המקרים מדובר בכיתוב שהוא חומר עזר אסור בבחינה בחומר סגור.
19. העובדה שהסטודנטית הצליחה לקבל ציון גבוה בבחינה גם לאחר שספר החקיקה עם הכיתוב האסור נלקח ממנה – אינה רלוונטית ליסודות עבירות הונאה והפרת הוראות.
20. בהעדר הסבר סביר לכך שהסטודנטית הכניסה ספר חקיקה עם כיתובים בכתב ידה לבחינה בחומר סגור, אני מוצאת שלא נסתרה חזקת ההונאה שקמה לחובתה כאשר נמצא בחזקתה חומר אסור בבחינה. כאמור מדובר בכיתובים בהיקף נרחב שלא ניתן לייחסם להיסח דעת. לפיכך אני מוצאת שהתביעה הוכיחה את יסודות עבירת ההונאה לפי סעיף 12.4 לתקנון ויסודות עבירת הפרת הוראות לפי סעיף 12.6 לתקנון. ההגנה לא הרימה את הנטל שעבר עליה לסתור את חזקת הונאה ו/או לסתור את יסודות עבירת הפרת הוראות.
21. בהתייחס לגור הדין התובע טען שיש להשית את העונש הקבוע בתקנון, דהיינו פסילת קורס, פסילת בחינה הרחקה לשנה בפועל ורישום העונש בגיליון הציונים.

22. הסנגור טען שהרחקה לשנה מהלימודים תשית נטל כלכלי כבד על הסטודנטית. הסנגור טען לעונש של אזהרה.

23. לא מצאתי במקרה שלפני טעמים אישיים מיוחדים לחרוג מהעונש הקבוע בתקנון. לפיכך יוטלו על הסטודנטית העונשים במצטבר להלן:

א. פסילת הקורס

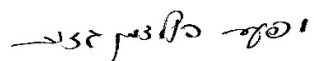
ב. פסילת הבחינה

ג. הרחקה לשנה בפועל מהלימודים. ההרחקה תחול על סמטסטר א', ב' וקיץ תשפ"ז.

ד. רישום העונש בגיליון הציונים למשך תקופת ההרחקה.

ניתן היום 22.6.26

זכות ערעור תוך 15 ימים.

פרופ' יפעת הולצמן גזית,
הממונה על המשמעת